

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

64. Aureolâ Martyrum ornatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

Baptistam, suô etiam digitô commonstravit IESVM & MARIAM matrem eius, & quinam essent, quorumve bono, edocuit? Est ergo IOSEPH dignus, Doctoris tum aureolâ, tum voce. At iam & priuilegium ante insinuatam nemo magis meruit, quàm IOSEPH. Sed ego reliqua, quia opus esse non puto, tuæ malo sapientiæ relinquere consideranda, contentus causis duabus ex Isolano allatis, cuius fragmentum (nam Auctorem ipsum non habeo) apud Carthag, to. 4. l. 18. Hom, vlt. fol. mihi. 521. legere potes.

ELOGIUM LXIIII.

IOSEPH

Aureola Martyrum ornatus,

Aureola Martyrum meritò duabus alijs aureolis antepositur ab Augustin. lib. de Virginit. c. 46. in fin. tom. 10. Ratio est, quia plus est vitam pro Fidei causâ, quàm carnem, & vsum vitæ, offerre Deo.

Possúmne ergo calamô istius Aureolæ excellentiam assequi? Tentare iuuat ex Doctrina reuelata, quæ 1. Apoc. 2. v. 17. Martyribus dat *manna absconditum*, Et 2. *calculum candidum*. Et 3. *in calculo nomen scriptum, quod nemo scit, nisi qui accipit*. Apoc. 7. v. 9. Et 4. *stare ante thronum suum stolis albis, & palmis in manibus suis*. Et 5. cit. cap. v. 15. *seruire Deo die ac nocte in templo eius &c.* Et 6. v. 15. *ab agno, qui in*

qui in medio throni est, regi, deducique ad vitæ fontes aquarum &c.

Hac verò 'Aureolâ denuo Isolanus IOSEPHVM exornat; consentitque Isolano Carthag. lib. 4. Hom. 2. & lib. 18. in fine sed repugnant plures alij, propterea, quod ad Martyrij gloriam violentia mortis reipsâ toleratæ necessaria sit. At non est, inquit, IOSEPH vllam mortis violentiam passus. Vtros ergo sequar in hac lite? Equidem Isolano & Carthagenæ citatis accedam.

Et Rationes sunt 1. Quia hæc ipsorum & mea opinio SS. Patrum est; puta Hieronymi serm. de Assumpt. Deiparæ, quàm Martyrem vocat, quamvis in pace vitam finierit; Tertulliani c. 8. Scorpia-ci, vbi tres pueros Martyrium subiisse dicit sine Martyriô perfectum; Gregorij lib. 3. Dialog. qui; incunctanter, inquit, colligitur, esse & sine aperta passione Martyrium. 2. Quia idem sentiunt graves Theologi, & inter hos Suarez to. 3. in 3. p. admittens, casu, quô quis præservatur à morte aliàs perferenda talem deinceps in gratia confirmandum esse, ne excidere possit brauiô, quô nullâ suâ culpâ priuatus est. Less. de Fortitudine. Item Benzoni-
 zoni-
 us super Magnificat, cap. 22. dub. 8. Viguer-
 rius to. 3. Disp. 29. S. 3. in fin. Tanner. in 4. Disp. 4. q. 3. Henriq. l. ult. cap. vlt. 3. Quia Ecclesia ipsa agnoscit colitque vt Martyres, quos tamen tranquilla morte decessisse palàm in Martyrologio fatetur. Sic namque se habent Tecla, Felix, Hygini-
 us, vt de alijs taceam. Ex ijs autem, quos attuli,

postremus, ne quidem miraculô, opus habuit, ut mortem evaderet: ut proinde S. Thom. fat causâ habuerit, adhuc laxius loquendi. in 4. dist. 95. a. 5. & 2. 2. q. 124. a. 5. quàm nobis hîc necessari- um sit. Ego enim hoc vno fundamentò contentus iam sum, quòd ad hoc ut IOSEPHVS aureolâ Martyrum donetur, sufficiat, eum esse tam grauia passum, quæ si Deus non confirmâsset viri pectus, mortem causâ Fidei, illatura fuerint. At hæc illum reipsâ esse passum, partim ex dictis patet, partim ex dicendis constabit.

Ac 1. passus est IOSEPH H causâ IESV Filij sui, quæ causa à Fide separari nullo modo potest. 2. Passus est, à ciuitate, domibus, ac diuersorio. Bethlehem excludi se, reijcique ad locum feris tantum destinatum, absque omni auxilio humano, in summâ rerum necessariarum inopiâ, &c. 3. Passus est, ab Herode omnium uitæ imminente, de nocte, è strato, somnôque in exilium longissimum & septennale ad Idololatrias Aegyptios se mitti. Cuius ærumnas alibi expono. Iam verò illud solum addendum est, quòd in eius exilij itinere, etsi aliàs quindecim diebus confici posset recta incedentibus, viâ, ipsi nonnisi duorum mensium spatio emensi fuerint, prout Bonau. cap. 12. vitæ Christi retulit quem animus devotus sine lacrimis vix perleget. 4. Passus est, cor suum confodi doloris gladio, quoties confossa est anima MARIÆ, Luc. 2. v. 35. At est MARIA propterea Hieronymo cit. & Anselmo lib. de excell. Virg. cap. 5. Martyr. Est ergo etiam

iam IOSEPH Martyr, & Martyrum aureolâ æ-
què, ac alijs, condecorandus. Vide etiam Nieren-
berg, de Orig. S. Script. lib. 10 cap. 34. & in meo
opusc. de Priuilegijs Morient, Lucernæ impresso,
Priuil. XVIII. fol, 17.

ELOGIUM LXV.

IOSEPH

Similis Ioseph Patriarchæ.

Similitudo, Philosophis est inter ea, quorum
squalitas est vna. Quam inter hos duos IOSE-
PHOS adeò non quæro, vt etiam vnitatem ef-
fentialem ac obiectiuam, quæ omnibus hominibus
ante omnem Intellectus operationem communis
est, hîc missam faciam. Similitudinem ergo figu-
ræ ac figurati solam volo. Hæc mihi adeò nume-
ris omnibus inter IOSEPHVM hunc nostrum, &
inter illum primum Patriarcham absoluta videtur,
vt si quis vnus decora recenseat, simul descripsisse
laudes alterius dici possit. Idque iam Bernardus in
Hom. 2. de B. Virg. Canisius de eadem l. 2. cap
13, & Carthag. l. 4. Hom. 12. & 13. agnouerunt.
Ex quibus proinde nunc ea tantùm, quæ Patriar-
chæ sunt, referam. Tu postea per temetipsum fa-
cilè huic nostro IOSEPHO eadem accommo-
dare poteris.

Igitur Ioseph Patriarcha 1. filius fuit Iacobi
2. Accepit nomen sibi apprimè conueniens; quod

N 3

Elog.